

Městský ústav sociálních služeb Klášterec nad Ohří

ČTVRTLETNÍK

2 / 2018

NÁŠ DOMOV

časopis pro naše seniory

ROZHOVOR
S OTCEM
ARTUREM

20 LET
MĚSTSKÉHO
ÚSTAVU
SOCIÁLNÍCH
SLUŽEB

ŘEDITELSKÉ OKÉNKO

Vážené klientky, klienti, rodinní příslušníci, zaměstnanci, rok se nám pomalu přehoupnul do druhé poloviny a

venku nastalo dlouho očekávané teplé počasí. V letošním roce jsme se rozhodli zrušit tradiční podzimní rekreaci v Roztokách u Křivoklátu, protože o tuto rekreacijevilo zájem

stále méně klientů. Po poradě s naším zřizovatelem Městem Klášterec nad Ohří, který na rekreaci finančně přispívá, jsme se domluvili, že raději zajistíme více výletů do okolí pro větší počet klientů Domova pro seniory a Pečovatelské služby. Již se nám podařilo zrealizovat výlet do Karlových Varů, Zooparku v Chomutově a navštívit vystoupení dechové kapely Moravanka, pěvecké dvojice Eva a Vašek a českého herce Jiřího Krampola v Březně u Chomutova. V brzké době plánujeme navštívit klášterecké Lázně Evženie, koncerty dechové hudby v Městském parku v Chomutově, Nábřeží Maxipsa Fíka v Kadani, Březenskou pouť a vrcholky Krušných hor s tradičním zakončením v Pivovaru Chalupník v Perštějně. Věřím, že počasí bude příznivé a všechny výlety se všem budou líbit.

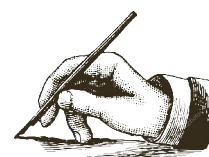
V květnu jsme společně oslavili 20 let od založení organizace Městský ústav sociálních služeb v Klášterci nad Ohří. Oslavy byly rozloženy do celého týdne. Klienty Domova pro seniory přijel

navštívit známý moderátor a bavič Vladimír Hron. O prohlídku našeho Domova projeví zájem senioři z německé obce Grossrückerswalde a na závěr týdne se na zahradě uskutečnila přehlídka dravých ptáků, kam byly pozvány děti z mateřských škol v Klášterci nad Ohří. Následující akce byly určeny pro zástupce z vedení Města, partnerské organizace, sponzory, zaměstnance a veřejnost.

S renovací našeho Domova jsme se posunuli zase o kus dál. Ve druhém patře bylo odstraněno poslední staré lino a položeno nové. Došlo k vymalování kuchyně, rekonstrukci kuřárny a výměně vstupních dveří u vchodu pro zaměstnance v suterénu. Do konce roku bychom ještě rádi zrekonstruovali kadeřnictví.

Na závěr bych se ráda se všemi na nějaký čas rozloučila, protože mě čeká plnění mých mateřských povinností. Přeji všem příjemné prožití léta, krásné dovolené a zdraví, ať všem slouží alespoň jako doposud.

Miroslava Lizáková,
ředitelka MÚSS

Rozhovor s kláštereckým farářem R. D. Arturem Ściano

PANE FARÁŘI, VÍME, ŽE POCHÁZÍTE Z POLSKA. JAK ZDE PŮSOBÍTE DLOUHO A JAK VÁS ZDEJŠÍ LIDÉ PŘIJALI?

Pocházím konkrétně z města Lubin. Zde působím 9 let a lidé mě přijali velmi ochotně. Farníci se vždy těší na nového faráře, je to příležitost oživit zdejší společenství. Každý člověk vnáší do farnosti něco nového. Já jsem se těšil, protože klášterecká farnost je pro mě první farnost, ve které působím jako farář. Předtím jsem byl jako kněz ve funkci kaplana. Kaplan se rok či dva připravuje u nějakého faráře, aby následně mohl sám pak odejít na svou farnost a tam působit. Proto je pro mě zde vše tak významné.

PROČ JSTE SE ROZHODL STÁT SE DUCHOVNÍM?

Já už před maturitou, kdy všichni kolem vytvářejí určitý tlak, co bude člověk jednou dělat, jsem o tom dosti přemýšlel. Samozřejmě měl jsem tuto tradici v rodině. Měla na to velký vliv.

Také prostředí, ve kterém člověk vyrůstá, kamarádi a celkově ten pohled člověka na svět. Důležité je, co dostanete od rodičů. No a já jsem dostal opravdu pevnou víru, za kterou jsem jim vděčen, a i když to nečekali, že takové bude moje rozhodnutí, bylo to pro ně milé překvapení. Na střední škole jsem měl samozřejmě holku, jako ostatní kluci, a když jsme se rozešli, začal jsem ještě intenzivněji přemýšlet, co chci dělat. Vyrůstal jsem ve velké farnosti, 11 let jsem ministroval. Šestiletý kněžský seminář mně pomohl utvrdit se v myšlence, že toto je ta správná cesta. Pán Bůh mě volal k tomu kněžskému povolání, k tomu životu bez manželství, abych prostě něco udělal pro tento svět skrze lidi, ke kterým mě pošle. V průběhu studia mi Bůh dával takovou vnitřní duchovní sílu, že jsem se na to těšil.

VAŠE FARNOST SE VĚNUJE MNOHA ČINNOSTEM, PŘIBLIŽTE NÁM TY HLAVNÍ OBLASTI VAŠÍ PRÁCE A CO VŠE JE S TÍM SPOJENO?

Dnešní model působení kněze je jiný, než to bylo před dvaceti i deseti lety. Lidé mají dosti zkreslený obraz faráře a vidí ho stále jako v těch starých filmech z minulého století. To stále přetrvává v hlavách místních lidí. Ale svět se rychle vyvíjí a i kněžský život se

tomu musí přizpůsobit. To znamená i způsob pastorační, což je hlásání Krista. Hlavní činnost faráře je ta duchovní stránka, což je předávání víry skrze svátosti, které uděluje církev. Jako je KŘEST, BŘÍŽOVÁNÍ, SVATÉ PŘÍJÍMÁNÍ, ZPOVĚĎ, MANŽELSTVÍ, SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH A KNĚŽSTVÍ. To je 7 svátostí. Druhá činnost, které se farář v dnešní době musí věnovat, je být dobrým správcem svěřeného majetku, toho dědictví, jako je kostel, fara, pozemky a další.

**POD VAŠÍ SPRÁVU PATŘÍ TAKÉ
PŘÍLEHLÉ OBCE A NENÍ JICH MÁLO.
KOLIK SPOLUPRACOVNÍKŮ MÁTE,
ABY SE DALO VŠECHNO
ORGANIZAČNĚ ZVLÁDNOUT? JSTE
DOBRÝ MANAŽER?**

Klášterecká farnost je z těch menších farností. Je součástí litoměřické Diecéze. Každá farnost má svůj kostel a lidi, kterým se musíte věnovat. Vesničky, které tvoří celý náš farní obvod, jsou: CIBOUŠOV, DOMAŠÍN, PETLERY, ÚTOČIŠTĚ, BOČ, RAŠOVICE, PERŠTEJN, LOUCHOV A OKOUNOV. Bohužel i tam pomalu duchovní život zaniká. Každý farník by měl být spolupracovníkem faráře, ale jestli se to odráží i v běžném životě? Občas ano, občas ne. Časy se mění. Už to není tak, že farář řekne: „Uděláme brigádu, uklidíme kostel,“ a přijdou všichni. Dnes je s tím problém. Dnešní společnost obecně už málokdy udělá něco zdarma. Klášterecká farnost bohužel není bohatou farností a často se musíme spoléhat jen na obětavost. Nemá vlastní prostředky na stálé

zaměstnance. Faru si uklízím úplně sám, žádnou kuchařku nemám, na úklid kostela přijdou dobrovolníci. V rámci vikariátu se jako na hlavní zaměstnance mohu obrátit na účetní nebo stavebního technika, pokud potřebuji. Jsou to zaměstnanci biskupství a ti nám farářům, kteří mají teologické vzdělání, pomáhají řešit různé problémy. Ale ano, snažím se být dobrým manažerem.

**CO JE NA VAŠÍ PRÁCI
NEJOBŤIŽNĚJŠÍ?**

To, že se člověk nemůže lidem věnovat tolik, jak by chtěl, protože ta správa kolem celé farnosti člověka hodně zatěžuje. Jsem zodpovědný za mnoho oblastí, které musím řešit, jako třeba dotace. Opravujeme už pátým rokem varhany, udělala se střecha fary. Církev je z pohledu státu právnická osoba, která čerpá státní dotace a tudíž podléhá různým kontrolám hospodaření. Letos jsem měl již dvě. Takže kněz opravdu nemůže jen sedět na faře a modlit se.

**JAK TRÁVÍTE VOLNÝ ČAS A JAKÉ
MÁTE KONÍČKY?**

Myslím si, že celkově faráři mají specifický způsob odpočinku. Já rád jedu na hory a trávím ten čas sám. Dříve jsem hrál házenou, dnes již nehraji. Mám rád turistiku, jezdím k moři do Polska. Také fotografuji a baví mě politika.

**KDYŽ SI PŘIPRAVUJETE SVÁ KÁZÁNÍ,
DOTÝKÁTE SE V NICH I SOUČASNÝCH
SPOLEČENSKÝCH NEBO POLITICKÝCH
TÉMAT?**

Politických témat se nedotýkám a ani bychom neměli. Společenských, týkajících se osudů lidí, ano. Například pomoc uprchlíkům, válečné oblasti a další. Na kázání mám různé reakce, stává se, že lidé i pochválí, ale je opravdu na každém, co si z nich odnese a jak ho vnímá osobně.

KOLIK MÁTE CELKEM FARNÍKŮ?

Farník je každý, kdo bydlí na území farnosti, ale jestli se ptáte, kolik věřících chodí do kostela, tak to jsou praktikující křesťané. Každou neděli je v kostele na bohoslužbě jiný počet lidí a věřte nebo ne, odráží se to především od počasí. Místní kostel se nachází v odlehle části města a lidé, kteří jsou starší, musí dojíždět hromadnou dopravou. Ale abychom se dostali k nějakému číslu, tak něco kolem čtyřiceti až padesáti lidí. O svátcích, jako Velikonoce a Vánoce, samozřejmě více. Bohužel není to ani půl procenta klášterecké populace.

MŮŽE SI NĚKDO Z NICH U VÁS DOMLUVIT TŘEBA ROZHOVOR V PŘÍPADĚ NOUZE NEBO KDYŽ POTŘEBUJE OPORU? KAM HO POZVETE?

Pozvu ho na faru, pokud mám ten čas. Lidé mají mnoho problémů a já jako kněz jim nemohu samozřejmě pomoci ve všech oblastech; pak mě musí zastoupit jiní odborníci nebo instituce.

ZAJÍMAL BY MĚ VÁŠ NÁZOR NA KNĚZE Zbigniewa Czendlika. TEDY SPÍŠE NA JEHO ZPŮSOB PASTORACE A MEDIÁLNÍ POPULARITU, KTERÉ MAJÍ U MLADÝCH VELKOU ODEZVU. JAK TO VNÍMÁTE VY, FANDÍTE MU?

Nefandím, vnímám to úplně jinak.

Nesleduji ho, vím, že je často mezi celebritami a mediálně známý.

Jeho způsob pastorační se mi nelíbí. Nezavidím mu to, ale tento způsob nesdílím. On působí na Moravě, tam jsou poněkud jiné podmínky než tady na severu, my zde máme úplně jiné starosti. Mohu odpovědět otázkou. Co by na to řekl papež František?

JSTE KATOLICKÝ KNĚZ, VEDETE NĚKDY POLEMIKY I S EVANGELICKÝMI DUCHOVNÍMI? TO, ŽE NEMAJÍ CELIBÁT, VIDÍTE JAKO VÝHODU NEBO JAKO NEDOSTATEK?

V rámci Ekumenické rady církve se setkáváme. Jednou za rok je takový týden modliteb za jednotu křesťanů a to se modlíme a zveme navzájem. Těmto kontaktům se nebráním, ale polemiky nevedu. Nekritizuji a neposuzuji. Nikdy jsem nad otázkou celibátu nepřemýšlel, pro mě je to samozřejmost; život bez manželství, a jsem za něj rád. Myslím, že kdybych měl jako farář manželku a děti, nemohl bych ze sebe těm lidem dát tolik, co teď. Musel bych ten čas dělit mezi ně. Tak to vidím já. Má rodina je farní společenství, to je pro mě ten duchovní a lidský poklad, kterého jsem správcem.

JAKÉ VLASTNOSTI BY MĚL MÍT ČLOVĚK, KTERÝ POSKYTUJE DUCHOVNÍ ÚTĚCHU?

Měl by být připraven ochotně vyslechnout druhého člověka. To je totiž taková dnešní nemoc, že lidé nemají čas být s tím druhým a poslouchat. Měl by být člověkem trpělivým. To jsou vlastnosti, které řadím na první místo. Další je umět najít kompromis. To je myslím velmi důležité.

JE TO TAK, ŽE O VAŠÍ MISIJNÍ CESTĚ ROZHODUJE VÁŠ PŘEDSTAVENÝ, TEDY BISKUP, A NENÍ NA VAŠEM ROZHODNUTÍ, KDE CHCETE PŮSOBIT, I KDYBY SE VÁM TAM LÍBIL SEBEVÍC?

Správně říkáte, o osudu kněze skutečně rozhoduje biskup a on kdykoliv může rozhodnout, že farář má změnit farnost. Jsou situace, že někdy farář řekne ne, ale to znamená neposlušnost vůči biskupovi. Každý kněz, který přijímá kněžské svěcení, slibuje tři věci: poslušnost biskupovi a jeho nástupcům, celibát a že se každý den bude modlit modlitbu breviáře. To je 7 modliteb během dne, co ráno vstane a večer uléhá.

ČEŠI SE SPIRITUALITOU PŘÍLIŠ NEVYZNAČUJÍ, PŘEVAHU ZDE MAJÍ ATEISTÉ, JAK SE S TOUTO SKUTEČNOSTÍ VYROVNÁVÁTE?

Každý národ má takové své vlastnosti a samozřejmě je mi trochu smutno, že občas se setkávám s úzkým názorem, protože hodně schází takový duchovní pohled. Myslím ve smyslu obětující se,

vnímající druhého člověka, člověka nabízejícího pomoc, ale zde se s tím nesetkávám tak často, avšak přiznávám, že věřících bohužel ubývá, a to i tady. To je mi líto.

JACÍ JSOU ČEŠI V OBLASTI CHARITY, PŘÍSPÍVAJÍ RÁDI NEBO SE STARAJÍ SPÍŠE O SEBE?

Velmi mě povzbudil projekt Ježíškova *vnoučata*, jako pomoc seniorům, což bylo mnoho splněných přání prostřednictvím různých lidí. Víím, že i Váš Domov pro seniory se zapojil.

Víte, to se nedá říci, že Češi nebo Poláci přispívají více či méně. Celkově lidé vnímají toho druhého a že je třeba pomáhat a pomáhají. Jsou mezi námi lidi, kteří se ocitli v tíživé situaci i z vlastní viny a my je nesmíme přehlížet. A já tu pomoc u lidí vidím. Takže ten paprsek víry a naděje, že pomáháme, zde je a to je pro nás všechny velice povzbuzující.

JSME RÁDI, ŽE DOCHÁZÍTE ZA NAŠIMI
SENIORY, VŽDY PRVNÍ ČTVRTEK
V MĚSÍCI K PRAVIDELNÉ MŠI SVATÉ A
ZA VŠECHNY VÁM DĚKUJI ZA
ROZHOVOR

Městský ústav sociálních služeb slaví 20 let od svého vzniku

Když jsem zapátrala v kronice, zjistila jsem, že začátky Domova důchodců v Klášterci nad Ohří sahají do roku 1995. Tento objekt patřil pod Správu sociálních služeb v Chomutově se sídlem v Kadani a byl jednou z jejích poboček. Ředitelem byl tehdy Egon Fotr a vedoucí Věra Bobisudová, která se pak následně stala ředitelkou až do roku 2015, kdy odešla do starobního důchodu. Od roku 1998 pokračovala tato organizace ve své činnosti jako Městský ústav sociálních služeb, který se stal příspěvkovou organizací města Klášterce nad Ohří a letos slaví dvacátý rok svého fungování. Tolik z historie vzniku a abych se dozvěděla ještě víc, oslovila jsem několik posledních pamětnic, které zde stále pracují a požádala jsem je, aby trochu zavzpomínaly.

„Původně zde byly vlastě byty seniorů, postupně se zde muselo všechno vybudovat. Kanceláře, sesterna, prádelna, jídelna, kuchyně, tělocvična a mnoho dalšího. Byla to dlouhá cesta, kterou si pamatuje jen hrstka z nás, co zde zůstala,“ vzpomíná jedna ze sesterček.

Dále pak vypráví, jak se původně tento dům, kde bydleli soběstační senioři, za kterými docházela pečovatelka v rámci drobné pomoci, postupně proměňoval a stával se objektem s jiným režimem. Ošetřovatelská péče se stále rozšiřovala podle toho, jak se zvyšovaly potřeby seniorů. Vývařovna se v té době

nacházela asi kilometr od Domova ve staré části města.

Odtud se jídlo dováželo a klienti se scházeli na obědy a večere v prostorách dnešní klubovny volnočasových aktivit. Vlastní prostory pro kuchyň zde prozatím nebyly. Byl zde jen malý osobní výtah a sestřičky tak měly velice ztížené podmínky, třeba při rozvážení jídel po jednotlivých pokojích.

„Pravdou je, že klientů kteří nebyli schopni si na oběd dojít, tolik zpočátku nebylo, přesto podmínky práce se s těmi dnešními nedají vůbec srovnat,“ říká další z pamětnic a dodává, že pomůcky, které jsou dnes k dispozici, byly v minulosti pouhým snem. Postupem let se péče začala zaměřovat především na klienty, kteří by pro náročnou péči v dobách dávno minulých, museli zůstat na odděleních dlouhodobě nemocných nebo v rodinách. Dnes se přijímají přednostně a sociální služby jsou jim zajišťovány 24 hodin denně. Zaměstnanců z počátku prý nebyly ani dvě desítky, ale jejich počet samozřejmě rostl úměrně růstu počtu klientů. Dnes má MÚSS kapacitu 113 lůžek a 4 lůžka odlehčovacích služeb. Personál skýtá 82 zaměstnanců. V současné době Městský ústav sociálních služeb v Klášterci nad Ohří poskytuje tři sociální služby - Domov pro seniory, Odlehčovací služby a Pečovatelskou službu. Lékařskou péči dlouhá léta zajišťovala MUDr. Štětínová a MUDr. Štětina a když odešli do důchodu, převzal místní ordinaci

MUDr. Krákora a vedení MÚSS se ujala v roce 2016 nová ředitelka Ing. Mgr. Miroslava Lizáková.

Od počátků až dodnes prošel Domov pro seniory mnoha změnami a to jak v oblasti poskytování sociálních služeb, tak rekonstrukčně. Zvelebovala se zahrada, prostory pro klubovnu, tělocvičnu a perličkové koupele. V roce 2003 se zrealizoval evakuační výtah a v roce 2004 se z bývalých prostor mateřské školy zbudovala dnešní jídelna s kuchyní, která se propojila s budovou Domova. Instalovalo se dorozumívací zařízení, vybudovala se kaple, nové bezbariérové koupelny, pořídila se keramická pec a mnoho dalšího. A na zlepšení prostředí se neustále pracuje. V nedávné době se zrekonstruovala klubovna, vybudovala se centrální koupelna pro imobilní klienty, recepce, nové zázemí pro terénní pečovatelskou službu a pořídila se nová auta pro rozvoz klientů a obědů.

Bohužel pravdou je, že dispoziční řešení celého panelového domu nepřipouští mnoho možností pro další nápady a že by se jich našlo. Zde právě Městský ústav sociálních služeb naráží na věčný problém a to ten, že v minulosti nebyl projektován jako Domov pro seniory, což s sebou přináší mnohá úskalí. Jeho možnosti jsou tím vždy nějak omezené, a to je velká škoda. Novinkou poslední doby je patron Domova herec Mario Kubec a protože je potřeba držet krok s dobou, nechybí také facebookový profil, kde se senioři můžou podělit o své zážitky s veřejností. Již v roce 2014 pod vedením ředitelky Věry Bobisudové obdržel Domov pro seniory Značku kvality od Asociace poskytovatelů sociálních služeb a to v podobě čtyř

hvězdiček z pěti možných. Tato certifikace byla podmíněna splněním určitých standardů v jednotlivých oblastech poskytovaných služeb a byla bodována. MÚSS uspěl, ale protože si toto ocenění, které není trvalé, mohl podržet pouze po tři roky, rozhodla se současná ředitelka Mgr. Ing. M. Lizáková navázat na tento úspěch a přihlásit se nejen k obhajobě tohoto ocenění, ale zvýšit ambice Domova a získat plný počet hvězdiček. To se jí za pomoci všech zaměstnanců Domova v roce 2017 podařilo, certifikace byla předána v roce 2018.

Dále stojí určitě za zmínku, že v průběhu dvaceti let existence Městského ústavu sociálních služeb jej navštívilo několik zajímavých osobností. Hostili zde například Petru Buzkovou, Zdeňka Škromacha nebo Miloše Zemana. A jak šel vývoj, současně s ním se samozřejmě také měnili starostové města Klášterce. Od roku 1990 to byl pan Šroubek, Řebíček, Houška, paní Mazánková a současný pan Drozd, kteří se na rozvoji ústavu jako zřizovatelé podíleli. Zajímavé je také například to, že v minulosti se vzájemně navštěvovali zdejší senioři se seniory z německého Geringswalde, pořádalo se mnoho koncertů, divadelních představení, zájezdů, rekreací a oslavila se zde kamenná svatba a stoleté jubileum. Je toho mnoho, co se zde odehrálo a co se otisklo do paměti mnoha rodin z řad klientů i zaměstnanců. Květnové týdenní slavnosti jsou tu právě proto, aby si mohli všichni připomenout, kolik obětavé práce se zde vykonalo, kolik radosti i bolesti se zde prožilo a že vzpomínka patří i těm, kteří již nejsou mezi námi.

[ik]

Program oslav

- Setkání s vedením města, spolupracujícími organizacemi a obchodními partnery
- Pražské divadlo na téma Alzheimerovy choroby
- Vystoupení imitátora Vladimíra Hrona
- Návštěva seniorů z partnerské obce Grossrückerswalde, Komunitní den
- Přehlídka dravých ptáků pro seniory a děti z mateřských škol
- Den otevřených dveří pro širokou veřejnost a bývalé zaměstnance

POHLED DO HISTORIE

Vrcholný středověk - království za doby Přemyslovců

PŘEMYSL OTAKAR I. vládl 32 let (1197-1230). Se dvěma manželkami měl celkem 13 dětí, ale hodně jich zemřelo. Jednou z jeho dcer byla Anežka, ta se nakonec nevdala, ale zasvětila život Bohu a stala se abatyší. K jejímu svatořečení došlo v roce 1199 papežem Janem Pavlem II. Otakar I. získal svou obratnou politikou roku 1212 Zlatou bulu sicilskou, která Přemyslovcům zaručovala dědičný královský titul.

VÁCLAV I. vládl (1230-1253), byl synem Otakara I. a ten ho ustanovil svým nástupcem již v jeho 11 letech. Založil Staré Město pražské.

PŘEMYSL OTAKAR II. vládl (1253-1278) a byl synem Václava I. je nazýván „král železný a zlatý“. Železný pro své vojenské úspěchy a zlatý proto, že patřil díky těžbě zlata a stříbra k nejbohatším panovníkům Evropy. Výboji, politikou a výhodnými sňatky rozšířil ve 13. stol. území českého státu až k Jaderskému moři. V době, kdy byl zvolen císařem Svaté říše římské Rudolf I. Habsburský, vyjádřil Otakar II. svůj nesouhlas s touto volbou a proto se vojska obou panovníků setkala roku 1278 v bitvě na Moravském poli nedaleko Vídně, kde byl Otakar II. zabit.

VÁCLAV II. vládl (1283-1305). Když jeho otec Přemysl Otakar II. padl na Moravském poli, bylo Václavovi pouhých 7 let. Později za jeho vlády byla odkryta nová naleziště stříbra v Kutné Hoře, také zavedl novou minci – Pražský groš. V roce 1300 byl korunován polským králem. Tuto korunovaci potvrdil svatbou s dcerou zemřelého polského krále Rychenzou, které se v Čechách říkalo Eliška Rejčka. Bohužel Václav II. zemřel ve 34 letech na tuberkulózu.

VÁCLAV III. vládl (1305-1306) jako mladičkový a byl zavražděn v Olomouci neznámým. Neměl ještě potomka a proto Přemyslovský rod vymřel „po meči“, to znamená po mužské linii.

[ik]

DOMÁCÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Z čeho se skládá tělo

Téměř celé lidské tělo tvoří pouze hrstka chemických prvků. Mezi nejhojnější patří kyslík a vodík, z nichž jsou složeny molekuly vody – naše tělo obsahuje asi 60% vody. Některé prvky, včetně sodíku, hořčíku a železa, jsou pro život nezbytné, ale jsou potřeba pouze ve velmi malém množství. Krev je tekutina, která obsahuje (červené krvinky, bílé krvinky, krevní destičky). Průměrný lidský organismus obsahuje asi 4–6 litrů krve, což je asi 8 % tělesné hmotnosti. Tlusté střevo člověka je dlouhé 1,5 metru a má průměr 5 až 7 cm.

Tělní soustavy

Orgány a tkáně, které tvoří naše tělo, jsou rozděleny do skupin, které lékaři uspořádali do soustav. Každá soustava vykonává určitou práci. Například trávicí soustava rozkládá potravu a živiny, které tělo dokáže absorbovat. Oběhová soustava dopravuje tyto živiny a další důležité chemické látky do celého těla. Některé z důležitých tělních soustav jsou uvedeny níže.

Nervová soustava

Dýchací soustava

Oběhová soustava: tvoří ji srdce, krev a cévy, jejichž úkolem je dopravovat po těle důležité látky (kyslík, molekuly živin, bílé krvinky a hormony).

Krví se

také odvádí odpadní látky k jiným orgánům k likvidaci.

Trávicí soustava

Pohlavní soustava

Svalová soustava

Imunitní systém: bojuje s choroboplodnými zárodky – mikroskopickými organismy, které způsobují onemocnění. Každý mikrob (např. bakterie, plísňe, kvasinky), který se dostane do těla, je napaden bílými krvinkami, které střeží krev a tkáň před vetřelci.

Kosterní soustava

Nyní si připomeneme několik z mnoha vědních oborů, a co znamenají. Většina z vás je samozřejmě zná, ale vždy je dobré si vědomosti stále opakovat a tím cvičit naši paměť.

Antropologie - věda o člověku v nejširším slova smyslu. Zkoumá vznik a vývoj člověka.

Gerontologie - nauka o stáří

Etnografie - věda studující zvyky a tradice jednotlivých kultur

Demografie - věda zabývající se procesem reprodukce lidských populací

Religionistika - věda zkoumající náboženství

Urbanismus - nauka o stavbě sídelních útvarů

Heraldika - pomocná věda historická studující erby

Numismatika - nauka o platebních prostředcích; třeba mince

[ik]

KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ A JEHO OKOLÍ 2. díl VZNIK OBCE

Ve 12. století byl založen klášter benediktýnů v Postoloprtech a ten má přímý vztah k dějinám našeho města. Někdy mezi lety 1150 a 1250 vybudovali postoloprťští benediktýni svou pobočku v místech dnešního Klášterce. Král Přemysl Otakar II. zdejší proboštství zrušil a jeho území přičlenil ke královské koruně. O důvodech toho rozhodnutí se můžeme jen dohadovat. Jedním z nich mohlo být přání krále, udělit toto území v léno Šumburkům, kteří mu v minulosti poskytli cenné služby. Za doby působení benediktýnů zde vedle kláštera vznikl i kostel se hřbitovem a farou. Osada však i po odchodu mnichů ještě dlouho ve své bezvýznamnosti zůstala v anonymitě.

Teprve roku 1352 se dovídáme její latinské jméno – *Claustrellum* a roku 1356 se objevuje poprvé německý název *Klosterlin*. Od té doby nacházíme zmínky o obci častěji a roku 1407 poprvé český název *Klasterzecs*. Obec zažila čtyři velké

požáry. Roku 1639, v době třicetileté války, se na zámku usadil oddíl švédských vojáků, který úspěšně vzdoroval císařským. Ti chtěli Švédy vypudit, proto město zapálili. V roce 1726 vypukl u hrnčířského mistra Kašpara Schreinerova požár, který zachvátil celé horní městečko včetně veřejných budov a on musel do radniční pokladny zaplatit 100 zlatých pokuty. Byl to vcelku nicotný trest ve srovnání se vzniklými škodami. O necelých 60 let později roku 1784 byl ohniskem požáru dům č. 60 kovářského mistra Františka Paula. Vál silný vítr a během čtyř hodin byly z obce trosky. Roku 1856 vypukl požár v panském pivovaru, od nějž chytil také přilehlý zámek.

Majitelů obce bylo mnoho. Například: Šumburkové, Fictumové, Štampachové až po rod Thunů, který pochází z jižních Tyrol. Prvním skutečně zvoleným starostou po roce 1848, kdy byla zrušena robota a poddanství, byl Josef Melzer.

V období poddanství se Klášterec nikdy nestal skutečným městem s právy, jako měla města královská. Neustále zůstával poddanským městečkem. I po zrušení poddanství si hraběcí rodina Thunů udržela vliv na chod obce. To lze doložit faktem, že v letech 1861 až 1876 byl starostou města hrabě Josef Osvald Thun a později i jeho syn.

Město mělo v té době drtivou většinu obyvatel německé národnosti. Zajímavostí z oblasti pokroku je například to, že roku 1909 byla městskou radou schválena koupě prvního psacího stroje pro městský úřad.

SOUDNICTVÍ – v dávných dobách byla provinění trestána nejčastěji pokutami a vězením, ale také výpraskem a pranýřováním. Pranýř stával u radnice. Uplatňovala se i jízda na oslu, kterého představovala dřevěná koza s ostrým hřbetem, na níž musel provinilec sedět obkročmo a na nohách měl závaží. Takhle byli přesvědčováni třeba ti, kteří nechtěli přestoupit na katolickou víru. Nebo tak přiváděli k rozumu sedláky, kteří si neplnili svou robotní povinnost. Klášterec neměl svého kata, proto si ho musel zvat odjinud, zpravidla z Chebu. Roku 1602 dostal kat za svou službu 15 kop a 19 grošů. V lednu 1661 byl oběšen kovářský tovaryš Matthes Diener, který vyloupil klášterecký kostel, v květnu 1664 se konala poprava G. Wächtera z Lestkova, který přivedl do jiného stavu jednu vdovu

z Rájova, kterou v lese utloukl. Byl lámán v kole a ze zad mu byly strženy dva pruhy kůže. V červenci 1665 byl mečem popraven sluha hraběte Thuna, jeho zločin nebyl blíže popsán. Poslední poprava se v Klášterci konala roku 1725.

[ik]

CO JSME PROŽILI

SIMULACE STÁŘÍ – V GERONTOOBLEKU NAPROSTO AUTENTICKÉ

Gerontooblek navozuje ztíženou pohyblivost, bohužel co vám neumožní, je navíc okusit ještě bolest, kterou senioři pociťují. Otázkou je, zdali bychom si na to za těchto podmínek, my zdraví lidé vůbec troufli. I tak byl účel splněn. Zaměstnanci Domova pro seniory v Klášterci nad Ohří prošli školením, na které asi dlouho nezapomenou.

„Zestárnout třeba o padesát let během okamžiku není určitě nic příjemného, ale vyzkoušeli jsme si ho proto, abychom se poučili. Přestože s našimi klienty samozřejmě soucítíme, nikdo z nás si neumí představit, co doopravdy prožívají, dokud člověk nemá osobní zážitek. Tohle je skvělá příležitost, jak se k němu alespoň přiblížit,“ říká jedna z účastnic.

V čem to vlastně spočívá: Gerontooblek umožní mít rozostřené vidění, omezený sluch, špatnou pohyblivost kloubů, těžkopádnost vzhledem k přidáním závaží a umí také navodit třes. Když ho máte komplet na sobě a zkusíte si v něm vykonat jakoukoliv běžnou činnost, na kterou jste zvyklí, například obout se, napít se nebo pouze chodit, zjistíte, jak se pro vás rutinní záležitosti proměňují v nadlidský úkol. To je účelem celé akce, aby navodila pocit stáří a připomněla všem, kteří se starými lidmi pracují, jak těžké to senioři mají a jak velké pochopení od nás všech potřebují. Prezentace této pomůcky probíhala ve dvou etapách, aby byl opravdu dostatek času proškolit všechny zaměstnance.

[ik]

DÁLE PROBĚHLO

Pálení čarodějnic

Dechovková sobota
v Březně u
Chomutova

Zoopark Chomutov

Šipkový turnaj

Promenády
v Karlových Varech

Senior Cup
v Mašťově

Venkovní
knihovna

Jarní tvoření

Narozeninová párty
březen - duben

květen - červen

Vystoupení žáků ZUŠ
v Klášterci nad Ohří

AKTIVNÍ STÁŘÍ JE NAŠÍM CÍLEM

připravujeme pro Vás

- Koncert dechové hudby v Chomutově
- Posezení v restaurantu Peřeje
- Okružní jízdu po Krušných horách s pivečkem u Chalupníka
- Sportovní odpoledne
- Opékání vuřtů na zahradě
- Letní setkání seniorů v Mostě
- Návštěva kina Egerie
- Oslavy narozenin našich klientů

Existují pouze dva dny v roce, kdy nemůžeme udělat vůbec nic. Jedním je včerejšek a druhým zítřek. Proto je dnešek tím správným dnem, kdy má člověk milovat, konat a žít.

Dalajláma

Vydává: Městský ústav sociálních služeb Klášterec nad Ohří, Lípová 545

Schvaluje: ředitelka MÚSS Ing. Mgr. Miroslava Lizáková

Korektura: Bc. Jana Praková, DiS

Zpracovala: Ivona Koudelková

E-mail: mussklno.ergo@seznam.cz

Web.: www.mussklasterec.cz

Facebook: [mussklasterec](https://www.facebook.com/mussklasterec)

POUŽITÁ LITERATURA

KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ – přehled dějin města a okolí, Z.Vachata (1997), Vědomosti v kostce (2014)
Wikipedie – internetová encyklopedie

